

næste Aar at fritage disse Folk, for, som det ærede Medlem (Kragh), der talte for Venstre, sagde, det bliver efter de Principper for Ligningen, som anvendes til næste Aar, og ikke efter denne Lov, man ligner Skatten til næste Aar. — Saa har man forundret sig over, at vi ikke har villet være med til at lette Byrderne for de smaa. Det vil vi meget gerne, men vi vil ikke, som flere Gange sagt, være med til at overføre Skatten fra de smaa. Vi vil være med til i andre Tilfælde at lette Byrderne for de smaa og dem, der trænger til Støtte.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) mindede om dette Lovforslags Historie og sagde, at da det første Gang forelaa, var det anderledes, end da det senere kom her til Tinget. Dår kan man se, at det ærede Medlem vender tilbage til sine Tanker om, at han og hans Parti skal have Privilegium paa at stille Ændringsforslag. Thi hvad var det, der foregik i Fjor: Det var det, at det ærede Medlems Partifæller i Folketinget stillede Forslag om Udvidelse af Lovforslaget, saaledes at det skulde omfatte mere, end jeg havde ment og krævet ved Lovforslagets Udarbejdelse, og da det forekom mig rimeligt, hvad Venstre foreslog, gik jeg ind paa at anbefale det til andre og anbefalede det til dette høje Ting, og det gik gladelig igennem. Nu synes det ærede Medlem at mene, at hans Forret er blevet krænket. Det forekommer mig, at det ærede Medlem kunde gøre blot en lille passende venlig Genæld ved nu at vise sig en lille Smule imødekommende overfor dette rimelige Ønske.

Det ærede 8de landstingsvalgte Medlem (Oluf Jensen) vilde jo ud af denne Sag gøre et mægtigt Princip, som det for øvrigt er vanskeligt at faa fat i, nemlig at man fra hans Partis Side ikke vil være med til at overflytte Skatter fra nogle til andre. Hvad er egentlig Tanken hermed? I det Øjeblik, Skatten lægges, skal man jo have det samlede Beløb ind gennem Ligning, og indenfor de Rammer og indenfor den Frihed, som den nuværende kommunale Ligning lægger i Kommunalbestyrelsens Haand, søger man at lægge Skattebyrden saa rimeligt paa Kommunens Beboere som muligt. Derefter kommer man i Løbet af Skatteaaret til at erkende, at der er nogle, som man har paalignet Skat, men som efter deres nuværende Stilling ikke burde have den. Hvis det havde været erkendt ved Aarets Begyndelse, fordi deres Forhold da havde været saaledes, som de senere er blevet, havde man maattet udskrive deres

Skat paa de andre og havde maattet flytte den Skat, man ikke kunde faa hos disse, over paa de andre. Nu er det blevet senere i Aaret, man foretager sig dette, hvis denne Paragraf vedtages; og hvis man ikke vedtager det, bliver man nødt til at gøre det næste Aar, lægge det paa andre end dem, som man erkender ikke kan bære det. Det ærede Medlem danner sig et stort og mægtigt Princip og skildrer det i noget taagede Konturer. Der er imidlertid kun Tale om en Hensigtsmæssighedsforanstaltning, som alle er enige om for § 1's Vedkommende, og hvad § 2 angaar, betyder den ikke andet end dette, at man opretholder den rimelige Økonomi i Kommunerne, at man lader det samme Aar dække Udgifterne ved Skatteindtægten.

Bramsnæs: Jeg skal gøre den korte Bemærkning til det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh), at jeg stadig fastholder min Tro paa, at det er de velstillede, de mere bemidlede i Kommunen, der bedst er i Stand til at bære Skatten. Og hvis det ærede Medlem og jeg kan blive enige om, at vi maa tage Skattebyrden fra dem, der ikke er i Stand til at bære den længere, bliver der kun et Problem tilbage, hvor den da skal lægges. Jeg er dør af den Anskuelse, at den Skattebyrde, der skal lægges, helst skal lægges paa de velhavende. Det synes, som om det ærede Medlem ikke er enig med mig deri. Jeg synes, at det er god Nationaløkonomi, det maa jeg fastholde; hvis man har andre Teorier, stemmer de ikke med det, der hidtil er fremkommet.

Kragh: Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) hævdede, at vil man tage Skattebyrden bort fra de mindst velstillede, kan det kun ske ved, at man lægger de Skatter, der bliver eftergivet, over paa de mere velstillede, og det er jo utvivlsomt rigtigt. Det vil ogsaa ske, hvis man holder sig til de bestaaende Skatteregler og ligner det eftergivne Beløb i det følgende Aar paa samtlige Skatteydere. Da vil ogsaa de mest velstillede komme til at bære Hovedparten af den Skat, der er blevet eftergivet. Der er altsaa med Hensyn til Virkningen egentlig ikke nogen Forskel mellem det ærede Medlems Opfattelse og min. Men jeg holder paa, at vi overfor dette Problem skal blive staaende ved de kommunale Skatteregler, vi har, medens det ærede Medlem og den højtærede Minister vil have et helt nyt Princip ind i vor Skattelovgivning for at faa gennemført denne § 2, af hvilken de venter sig